

Gebedsviering Oase zaterdag 8 oktober 2022

Voorgangers: Hans van Hak en Hannie van Hak

Cantor: Huub Bukkems

Piano: Frank Bockholts

Techniek en presentatie: Paul Hafkemeijer

Lichtje van de maand: Dimphe de Meijer

Thema: Dankbaar vertrouwen

Paaskaars is aan

Mededelingen

Klankschaal

Aansteken van Oasekaars

Openingslied: Wij bijeen

Welkom en inleiding

Goede avond, beste mensen, hier in de kerkzaal en thuis bij het scherm.

Wij bijeen zongen we, vrij-uit leven en opnieuw open gaan. Hoe actueel in een tijd waarin zo weinig vanzelfsprekend is. Dan horen we in de lezing uit Lucas hoe tien melaatse mensen, onderweg worden genezen en slechts een van hen vertrouwt op de daadkracht van Jezus en zijn dank toont. Dit uur willen we vertrouwen oproepen en dankbaarheid aan het licht brengen.

Laten we dan ruimte maken in onszelf voor deze viering. Dankbaar dat we hier samen bijeen zijn en ook op afstand met elkaar verbonden.

Gebed om ontferming

Wij zijn geboren om te leven, en toch maken we elkaar het leven vaak moeilijk.

Wij kregen ogen om te zien, en toch kijken we elkaar zo weinig aan.

Wij hebben oren om te luisteren, maar zijn vaak doof voor het woord van elkaar.

Al kregen we een mond om tot elkaar te spreken,
toch bleven we vaak zwijgen of uitten ons in harde taal.

Wij hebben een hart om lief te hebben, maar vaak is onze eigen liefde zo groot.

Zo zijn we ziende blind en horende doof, sprekende hebben we niets te zeggen.

Wij leven, maar weten niet wie we zijn.

God, omgeef ons in dit uur van genade met de warmte van uw menslievendheid,
opdat wij daarin zullen opleven en elkaar tot zegen zullen zijn.

Openingsgedachte

Soms zouden we de wereld
even stop willen zetten,
het onrecht dat maar doorgaat
een halt willen toeroepen,
de spiraal van geweld
om willen buigen
in een positieve richting.

Soms zouden we het leven van alledag
even stil willen zetten en alle mensen
die meedraaien met de mode
en meewaaien met de tijdgeest
willen vragen of ze nog wel
de goede kant op gaan.
Maar de wereld heeft
geen aan- en uitknop.
Het enige wat we kunnen doen
is zelf uit de maalstroom stappen.
Daarbij helpt het om van tijd tot tijd
even afstand te nemen
en te ontdekken
waar het eigenlijk om draait.

Vredekaars en vredewens

Een spiraal van geweld doorbreken; de goede kant opgaan;
dat zijn ingrediënten die vrede kunnen bewerkstelligen. Een vrede in ons eigen leven dichtbij en een
vrede in de wereld om ons heen.
We willen dit allemaal zo van harte, het is een diep verlangen.
Geven we daarom elkaar een teken van vrede.

Lied: een lied tegen de derde wereldoorlog

Eerste lezing Kan het nou niet anders?

Kan het nou niet anders
in onze wereld
in onze samenleving
tussen volk en volk
van mens tot mens?
Lieve hemel
wat moet er met de aarde?
Dat koninkrijk van U
komt daar nog wat van?
Je hoeft geen pessimist te zijn
om je deze vragen te stellen
als een stille verzuchting
als een luide kreet.
Je hoeft geen utopist te zijn
om te dromen van een betere toekomst.
Schoorvoetend of radicaal
gaan hier en daar mensen op weg
naar een andere wereld
een betere wereld, hopen ze.
En wij?
Mensen met een gelovige kijk
op hemel en aarde. Christenen?
Gaan we mee of kijken we "religieus" toe?

Staan we op een afstand als lieve,
“naar boven gerichte” mensen
en dus . . . ongevaarlijk?
Uit aarde maakt Hij de mens
ge-aard
en de aarde bewerken
is zijn taak.

Lied: Blijf niet staren

Evangelielezing uit: Lucas 17, 11 – 19

Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen hem tien mensen tegemoet die aan huidvraat leden; ze bleven op een afstand staan. Ze verhieven hun stem en riepen: Jezus, meester, heb medelijden met ons. Toen hij hen zag, zei hij tegen hen: Ga u aan de priesters laten zien. Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. Hij viel neer aan Jezus' voeten om hem te danken. Het was een Samaritaan. Toen zei Jezus: Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen? Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling? Hij zei tegen de Samaritaan: Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.

Acclamatie: Gelukkig de mens , GvL 270 b

Levend woord

Uw geloof heeft u gered kan ook worden hertaald tot: je geloof heeft je beter gemaakt. Sta op en ga. Vanuit dat geloof, die levenshouding, vanuit het vertrouwen in Jezus' daadkracht dankbaar zijn, toont ons de Samaritaan. Eén van de tien melaatse mensen die hun vertrouwen op Jezus stellen neemt de stap om Jezus te bedanken. De anderen kwamen niet terug om te bedanken, omdat ze blijkbaar niet zagen wat er gebeurd was. Met andere woorden, dankbaarheid heeft met zien te maken.

Zien dat veel in ons leven niet vanzelfsprekend is.

Kunnen we ons nog verwonderen en ons laten verrassen; niets is vanzelfsprekend.

Kijk om je heen en zie dat gezondheid niet vanzelfsprekend is.

We hoeven maar te denken aan de coronapandemie.

Realiseer je dat een goed leven niet vanzelfsprekend is.

Denk hierbij aan de fors stijgende kosten van levensonderhoud of het behouden van werk.

Denk aan de snelheid waarmee we omgeven zijn: aan het vele moeten en meewaaien met de tijdgeest. Vele mensen houden dat niet bij, zij worden er angstig van, het ontglipt hen om volop mee te doen en te genieten. Of zien we dit niet?

Kan het nou niet anders tussen volk en volk, van mens tot mens?

Zoals in Oekraïne en elders en ook de vele mensen op de vlucht en op zoek naar een andere, betere wereld. Om bang van te worden.

Toch mogen we blijven vertrouwen op tekenen van hoop, in de kleine daad, in de vrede op aarde. In Gods eigen droom. Wees niet bang, ik ben bij je.

Zodra we zien dat mensen niet afgescheept worden, gezien worden en opkomen voor lotsverbetering.

Zodra we zien dat mensen niet in de steek gelaten worden, niet in de kou worden gelaten. Mensen komen op voor rechtvaardige energietarieven, hartverwarmend.

Macht wordt doorbroken.

Zodra we zien dat mensen opkomen voor het milieu en klimaatverandering ten goede willen keren. Geen genoeg nemen met een verwoestende en uitbuitende economie ten koste van de leefbare aarde.

Is het radicaal om dan te blijven vertrouwen in ons ge-aard zijn en mee willen blijven werken aan de toekomst? Onze aarde verdient toch alle kansen op redding.

We mogen dankbaar zijn om het vele goede dat mensen voor elkaar over hebben.

Hoe melaats zijn we zelf en geven we gehoor aan de oproep: Sta op en ga -ervoor- .

Uw geloof heeft u gered. Je geloof maakt het leven beter. Om dankbaar te zijn.

Daar kunnen we onze gedachten over laten gaan.

Stilte en pianospel

Geloofsgebed

A.Ik zal niet geloven

in het recht van de sterkste

in de taal van de wapens

in de macht der machtigen

Ik wil geloven

in het recht van de minste

in de open hand

in de geweldloosheid

Ik zal niet geloven

dat liefde begoocheling is

vriendschap onbetrouwbaar

en alle woorden leugen zijn

Ik wil geloven

in de liefde die verdraagt

in de weg van mens tot mens

in woorden waar je op aankunt

Ik zal niet geloven

dat oorlog onvermijdelijk is

en vrede onbereikbaar

Ik wil geloven

in de tekenen van hoop

in de kleine daad

in de vrede op aarde

Ik durf geloven

in de nieuwe mens

die met Jezus begonnen is;

in Gods eigen droom

een nieuwe hemel en een nieuwe aarde

waar gerechtigheid woont.

Voorbeden

Acclamatie : O Heer God

Goede God,
het lot van mensen gaat u ter harte.
U schenkt ons alle ruimte om in vrijheid te leven.

Wij bidden u:

Voor mensen die angstig zijn,
omdat de energiekosten en boodschappen veel duurder worden,
omdat de zorgkosten stijgen en de zorgverlening afneemt,
dat er iemand is die hen de helpende hand reikt en zegt:
wees niet bang, ik ben bij je.

Voor mensen die niets kunnen doen met hun talenten,
omdat ze de kans niet krijgen,
omdat ze opgroeien in oorlogsgebied,
omdat ze wel een opleiding hebben
maar geen werk kunnen vinden,
dat er iemand is die hen de hand reikt en zegt:
wees niet bang, ik ben bij je.

Voor mensen die het vertrouwen in het leven zijn kwijtgeraakt
en niet dankbaar kunnen zijn,
omdat ze de toekomst en de klimaatverandering vrezen,
dat er iemand is die hen de hand reikt en zegt:
wees niet bang, ik ben bij je.

Voor mensen met een standvastig vertrouwen in het leven,
dat zij de hand reiken aan ieder die onzeker is en blijven zeggen:
wees niet bang, ik ben bij je

intenties/boek
eigen intenties
lichtje van de maand

Onze Vader

A.Onze vader, die in de hemel zijt
uw naam worde geheiligd
uw koninkrijk kome
uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid. Amen.

Marialied

Brood voor onderweg (naar Margreet Spoelstra)

Naam die ons wenkt
ons richting geeft
onhoorbaar soms verloren
in alle ruis die ons omgeeft;
doe ons weer horen.
Naam die ons kent
ons staan en gaan
ons zwerven, ons vergeten
die als wij vallen ons doet staan;
roep ons
doe ons weer weten.
Naam die ons brood is,
levensbron
met ons bestaan verweven,
naam als een levenslang verbond
jij roept
wij mogen leven.
Dat wij ons gesterkt mogen voelen door dit brood
te breken en delen met elkaar.
Brood voor onderweg, voor de dagen die komen gaan,
dat het ons extra kracht mag geven,
wetende dat we er niet alleen voor staan.
Dat wij hem bij ons leven houden.

Wij delen het brood

Lied: het lied van het brood, GvL 457, coupl. 1,4,5

Slotgedachte

De wereld is in wording.
Aan dat wordingsproces mogen wij richting geven.
Wij mogen er vaart aan geven,
beziel als wij zijn door een voortrekker uit Nazareth,
die in woord en daad ons voorleefde
hoe een nieuwe wereld mogelijk is.
Wij worden zelf die nieuwe wereld
als wij, door Hem uitgezonden,
doen waartoe zijn woord ons uitnodigt,
als wij mensen voor mensen worden.
Dan wordt zichtbaar wat uw woord in ons oproept
een hemel op aarde.

Zegenwens

Dat onze tongen
vurige woorden van liefde zullen spreken,
dat onze handen
daden van warmte uitstralen,

dat onze ogen
schitteren van genegenheid,
dat onze oren
gespitst zijn op signalen van gerechtigheid,
dat onze voeten gaan op de weg van de vrede,

En als je soms de weg kwijtraakt,
geen vaste grond meer vindt,
en als je dreigt te verdrinken,
als het vuur gedoofd is en je kou lijdt in de nacht zonder sterren,
als de bomen kaal zijn en je honger en dorst hebt,

dan moge de Stem je zeggen:
"Wees niet bang. Ik zal er zijn".
Dat is zegen!
In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Afsluiting

Slotlied: Dat een nieuwe wereld komen zal.

Volgende vieringen met Oase:

Zaterdag 29 oktober: Herdenkingsviering overledenen

zaterdag 12 november: Gebedsviering